

פתיחה לפרק "אלמנה לכהן גדול"

אִשָּׁה זֹנֶה נִחְלָלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ כִּי קָדֵשׁ
 הוּא לַאלֹהִיו. (ויקרא כא, ז)
 אֶלְמָנָה וְגְרוּשָׁה נִחְלָלָה זֹנֶה אֵת אֱלֹהֵי לֹא יִקְחוּ כִּי אִם כְּתוּלָה מֵעַמּוּי יִקְחוּ
 אִשָּׁה. (ויקרא כא, יד)
 וְכֹהֵן כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כֶּסֶפּוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וְיֵלֵד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ
 כְּלֵמּוֹ. וְכֹתֵן כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הוּא בְתָרוּמַת הַקְּדוּשִׁים לֹא הֹאכַל
 וְכֹתֵן כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וְגְרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וְשָׂבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ
 כְּנַעֲוִרְיָה מִלְחָם אָבִיהָ תֹאכַל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ. (ויקרא כב, יא – יג)

קידושין אסורים, אך תקפים, של כהן, מזכים את האשה ועבדיה
 לאכול בתרומה? או: מה דינה של שומרת יבם לגבי אכילת
 תרומה, ומה דינה של אשה הרה – האם מחשיבים אותה
 כאילו ילדה כבר ואוכלת בתרומה, או רואים אותה כאשה בלא
 וולד ואסורה לאכול. וכיוצא בזה, ביחס להגדרה של "איש זר",
 וכן בהגדרה מדויקת של הנאמר בתורה "זרע אין לה": –
 האם הכוונה היא רק לבנים שלה או אף לצאצאיהם, והאם רק
 ילדים כשרים נחשבים בכלל זרעה, או גם ילדים שהם בגדר
 פסולים?
 פרק זה עוסק בבירור העקרונות והמפורט של בעיות אלה.

בפרק הקודם נדונו בין השאר דיני הנשים הנפסלות מכהונה,
 וכיצד משפיע הדבר על זכותן לאכול בתרומה. בירור נושא זה
 בכללותו, אם כי הוא שייך רק במידה מועטה לנושא הכללי של
 המסכת, הוא עניינו של פרק זה.
 כמבואר בתורה, כל בני ביתו של הכהן (אשתו, בניו ובנותיו,
 עבדיו ואף בהמותיו) אוכלים בתרומה בזכותו. ומאידך, בת כהן
 הנישאת לאיש זר נאסרת מלאכול בתרומה, אלא אם כן
 נתאלמנה או נתגרשה מבעלה ואין לה זרע ממנו.
 עניינים כלליים אלה משאירים מקום לכמה ספקות כאשר
 היחסים ומצביי-העניינים בפועל מורכבים יותר. כגון: האם